

اصغر

مار، او غریبا! پُٹھیاں چھالاں

کی دَساں اَج حال وطن دا کد نکلے گا کال وطن دا
 ویکھ حکومت دے ہتھ کنڈے چوڑی روپے وک گئے انڈے
 بائی روپے کھنڈ غریبا! چھتراں دے نال وِٹ غریبا!
 پنجا روپے کلو نے دالاں مار او غریبا! پُٹھیاں چھالاں
 پندرہ روپے ٹینڈے توری او وی وکدے چوری چوری
 اٹھ روپے وک گئے آلو سبزی توں دل ہو گیا چالو
 اک سو چالی گوشت وا چھوٹا ستر روپے ملدا موٹا
 او وی گالیاں مول نہیں گدا وی سیر پورا بالن بلدا
 سو روپے بالن گلا دُده دی راکھی بہہ گیا بلا
 گھیو دا نام نشان گواچا اپنے منہ تے مار طمانچہ
 تینوں زندہ رہن نہیں دینا سکھ دا ساہ ہُن لَین نہیں دینا
 چنگا لایا ای راہ اوئے بابو! واہ اوئے بابو! واہ اوئے بابو!
 بجلی گیس دے بل ودھائے غریب وچارہ کدھر جائے؟
 سن لو گل مزدور کسانو! کہہ گئی اے گل ناظم بانو
 ہانڈی وچ کوئی گھیو نہ پاوے ساڈا شوکت آوے ای آوے
 واہ ووٹاں دی قیمت پائی بل ڈوزر عل بستی ٹائی
 دُھپے رُل گئے بال ایانے ساڈا ممبر موجاں ای مانے
 کھندا سی آباد کراں گا پر پہلاں برباد کراں گا